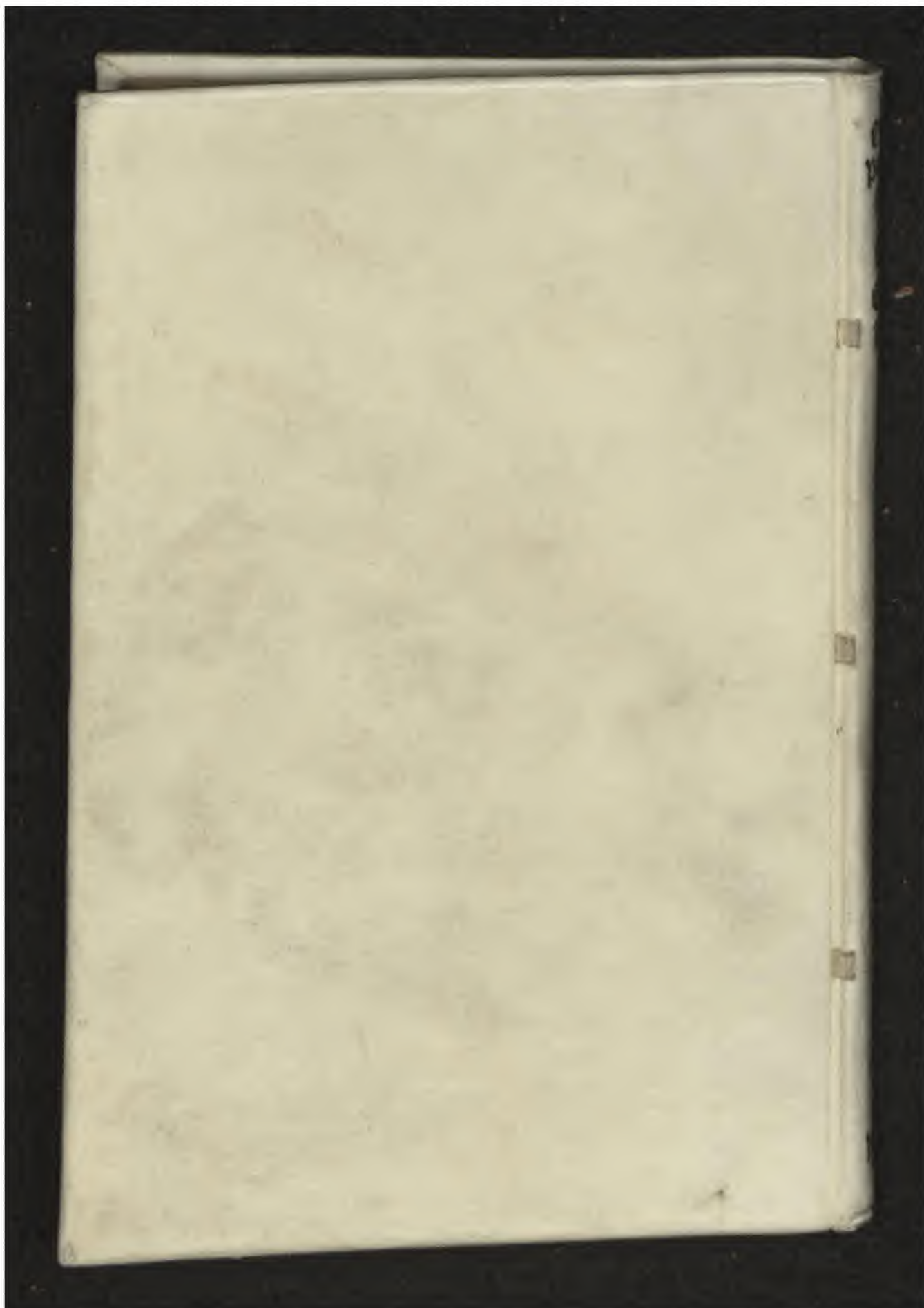

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 160 8° copy 4

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 160 8° copy 4

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 160 8° copy 4

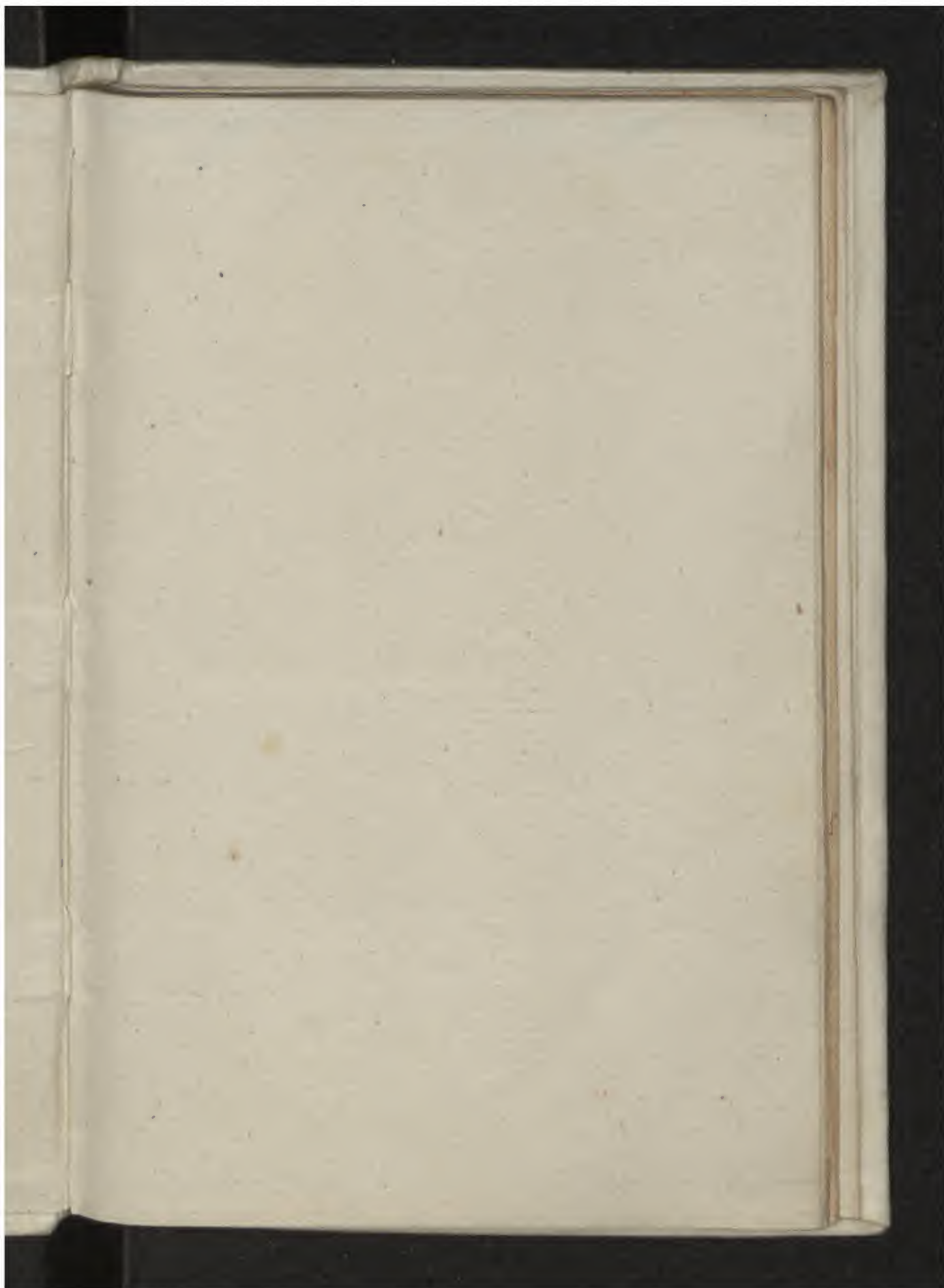

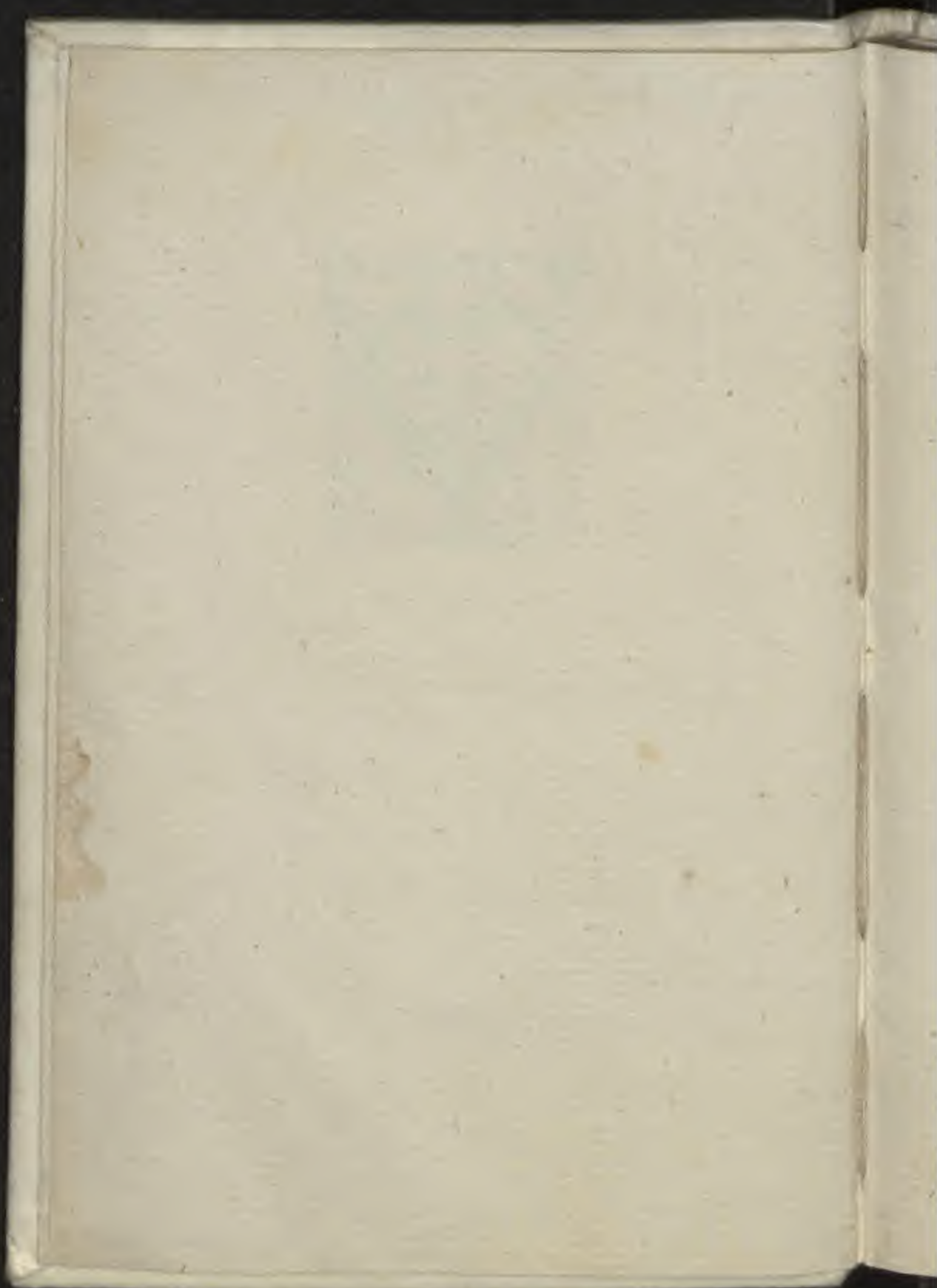
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 160 8° copy 4

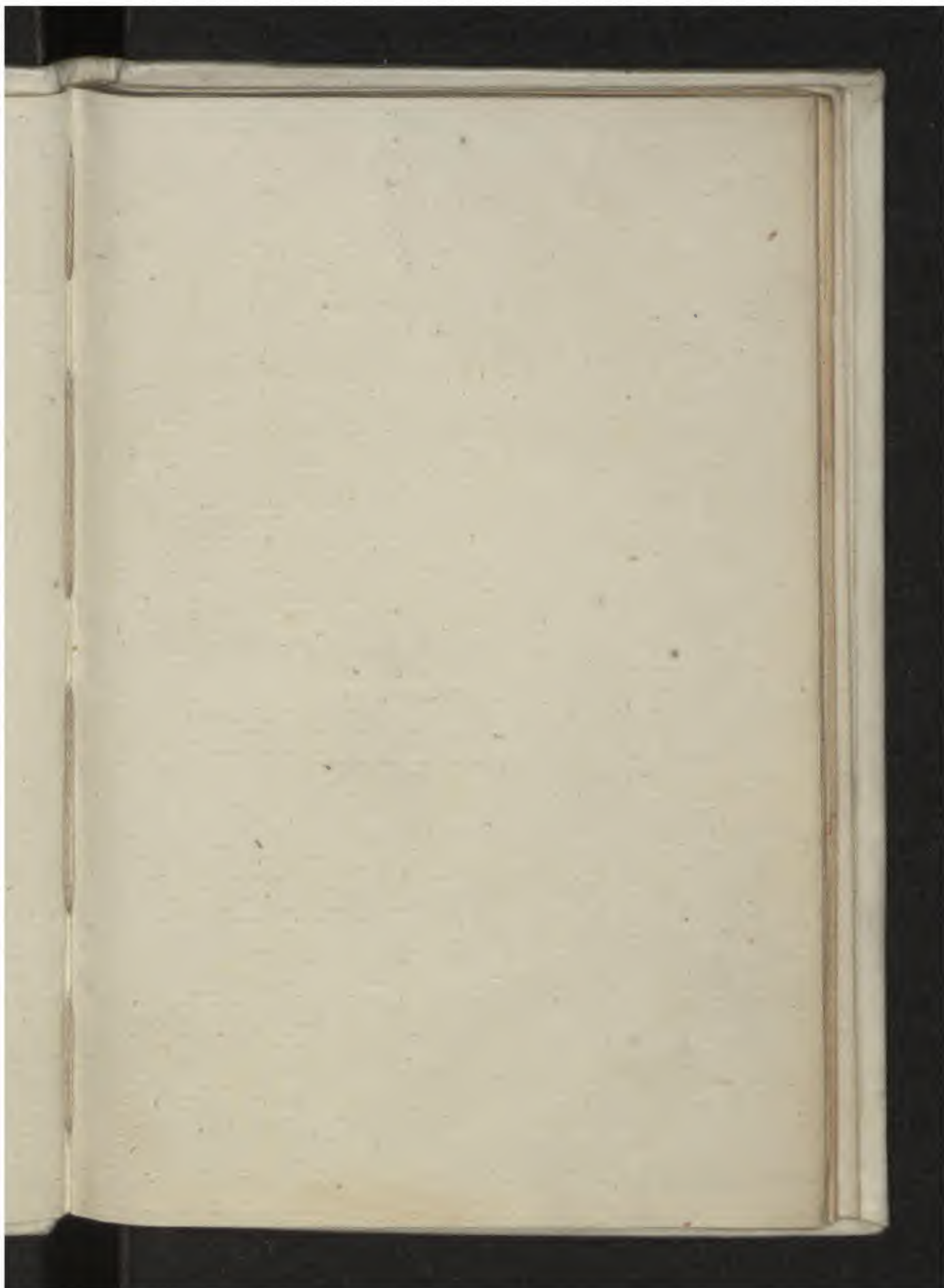
Vilh. Brauns Samling
Box

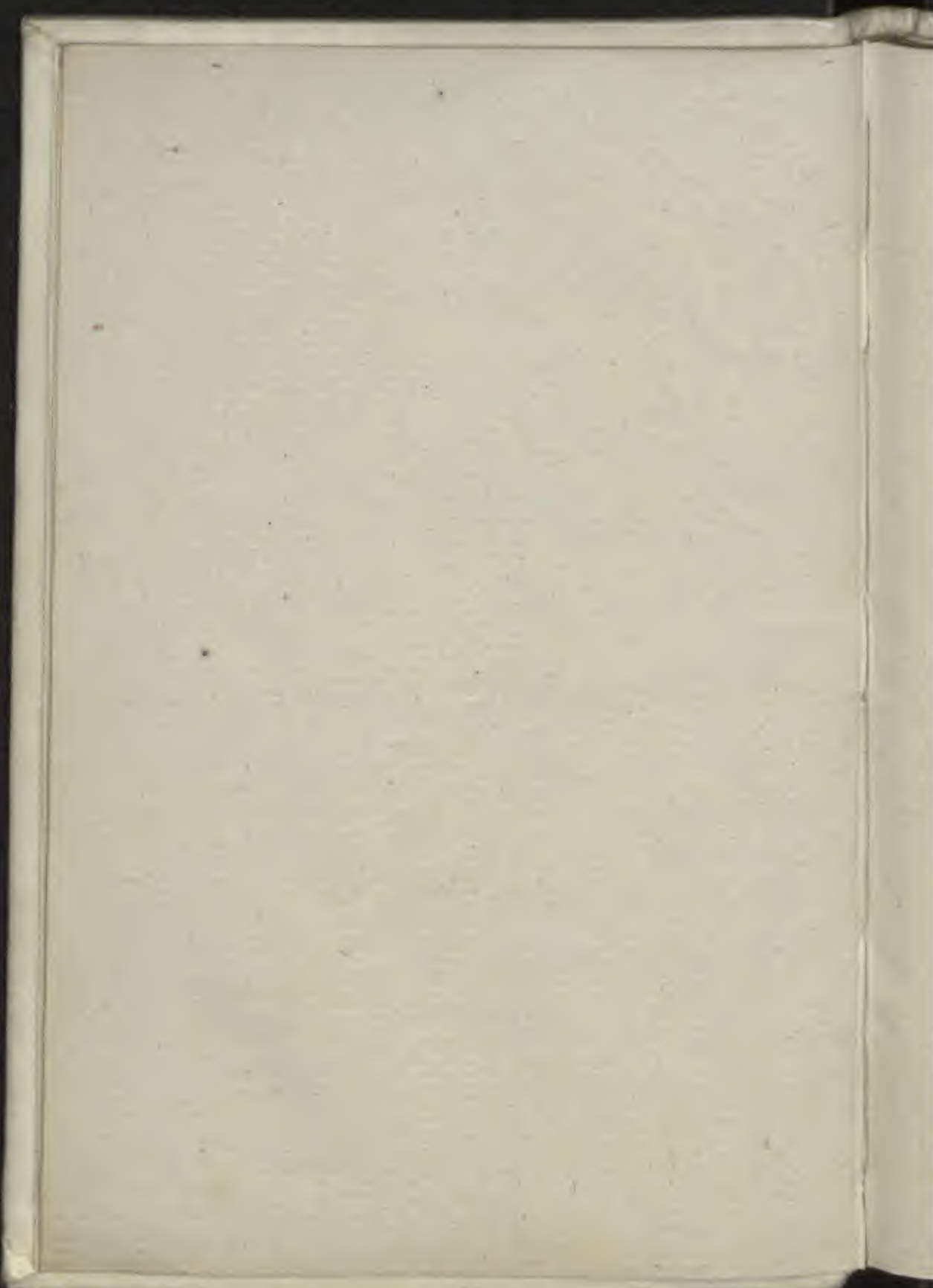

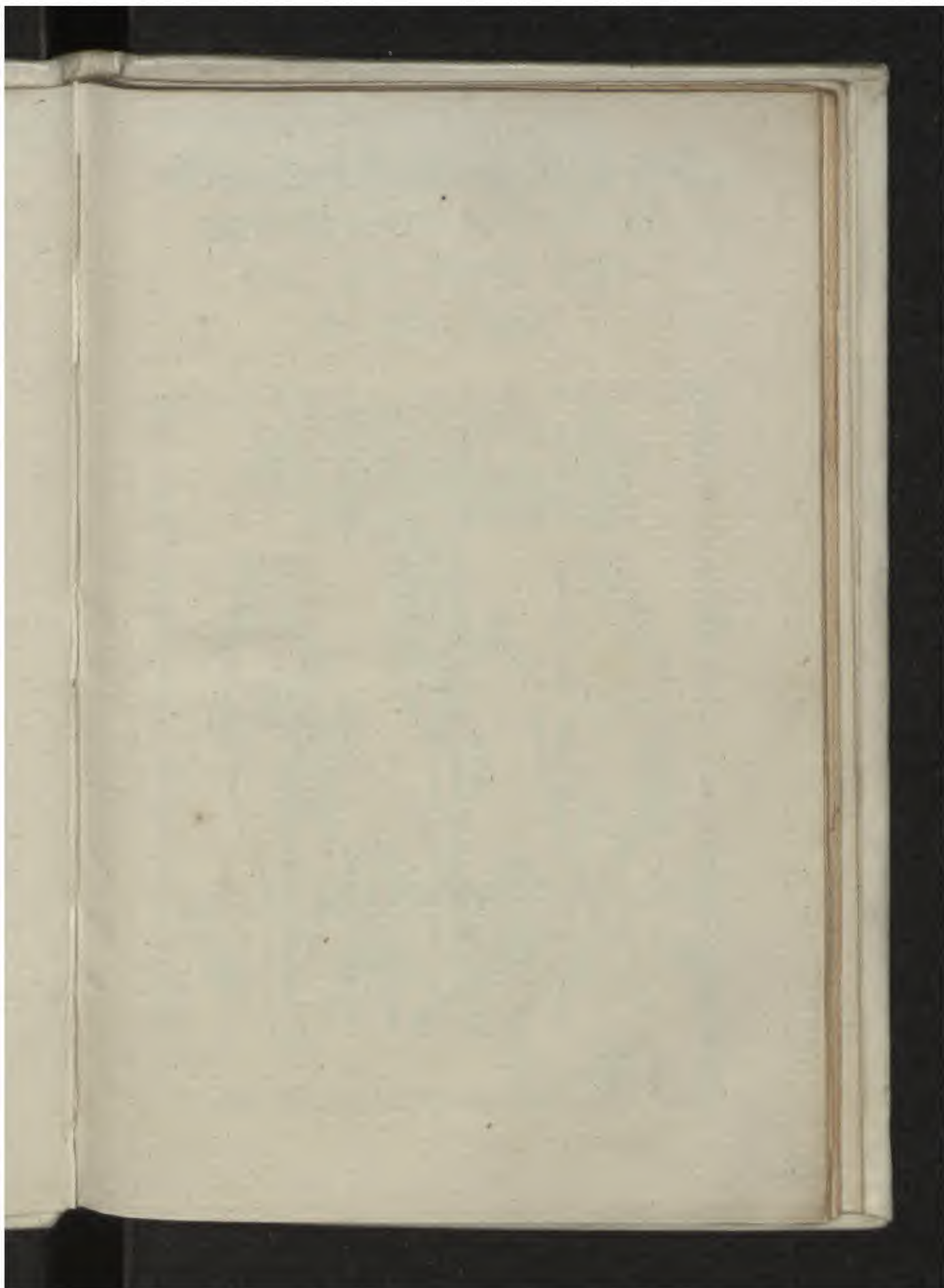
= LN 160 ex. 4

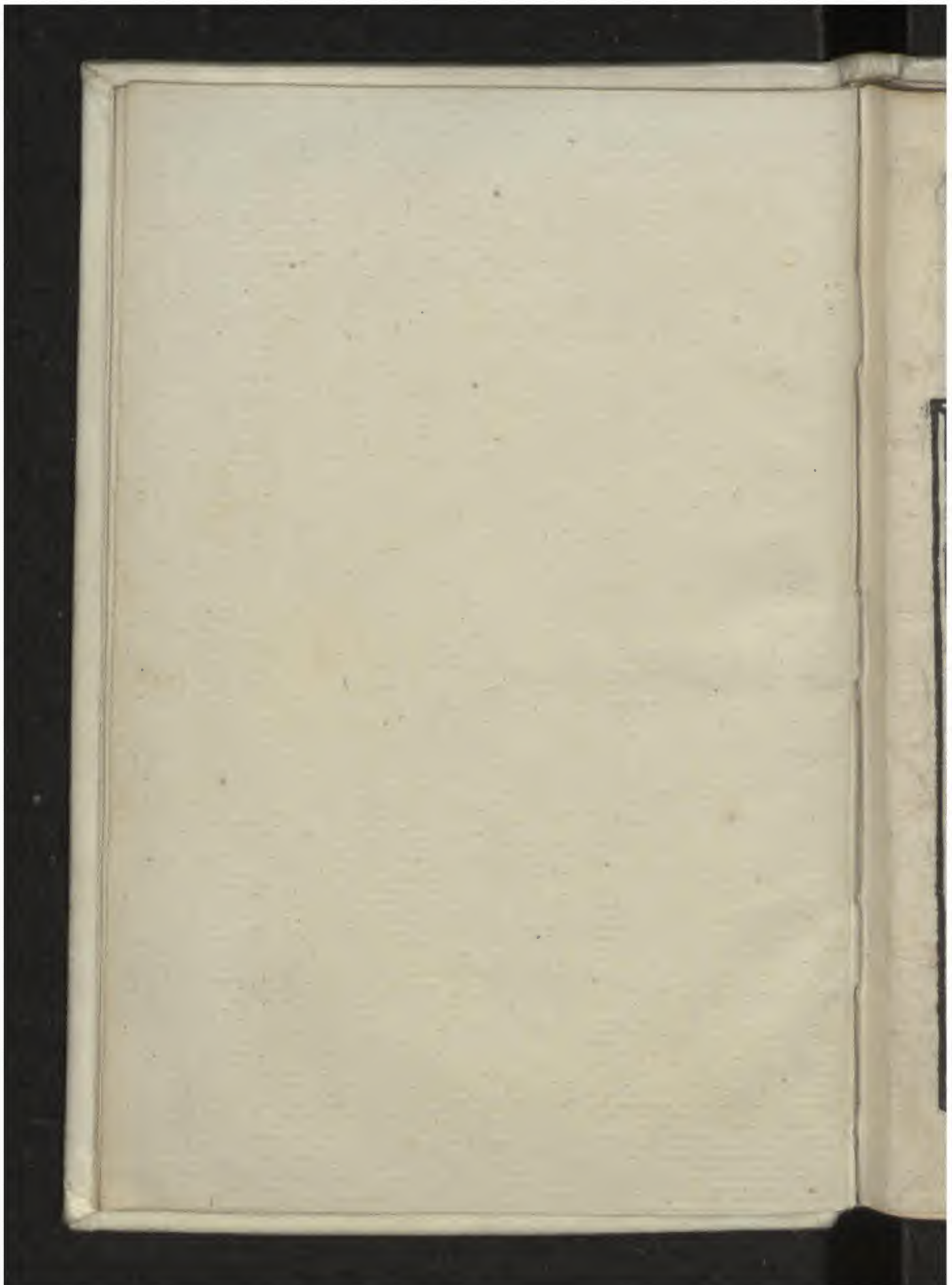

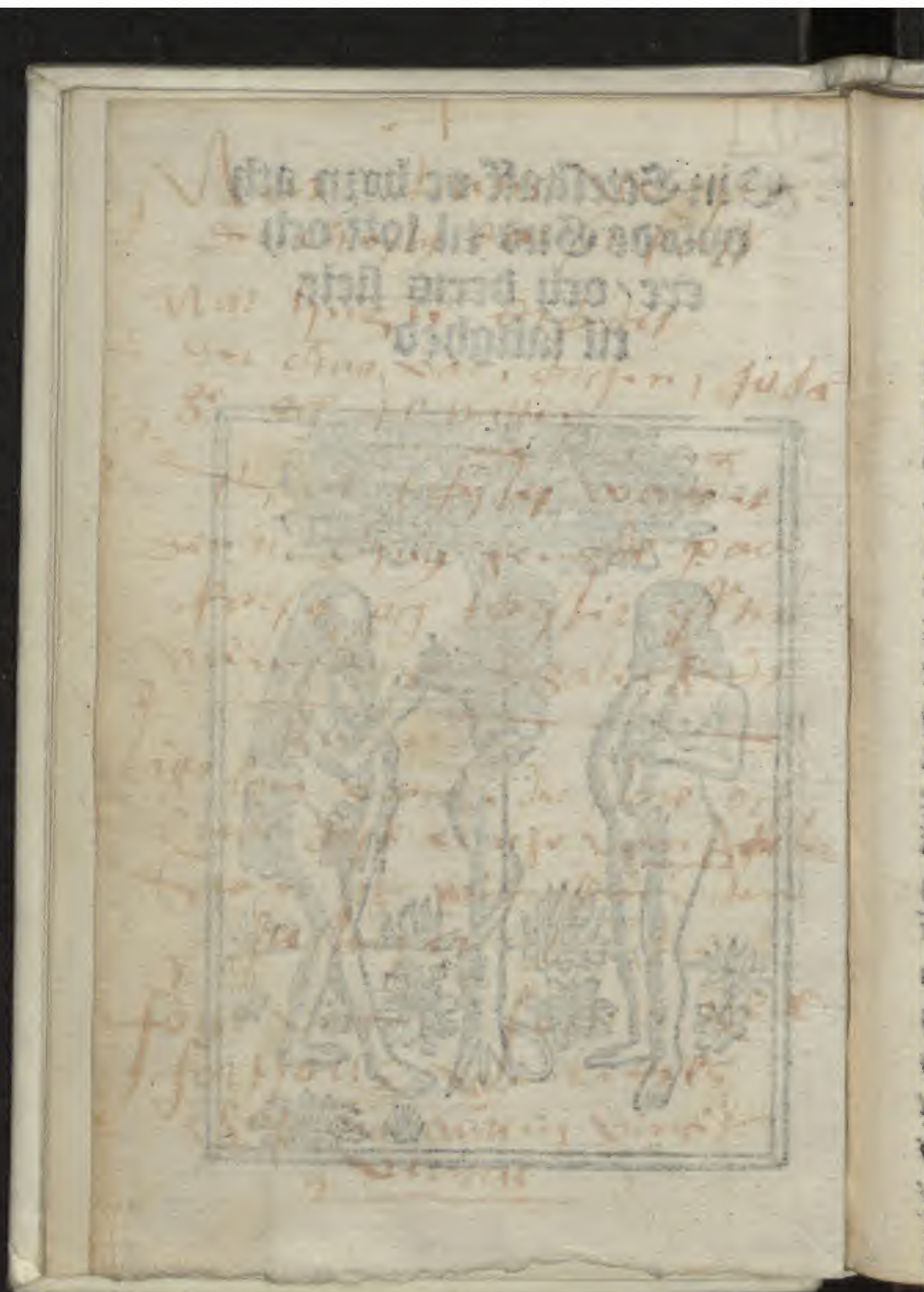

Om Ecteskaff oc børn ath
opføde Gud til loff och
ere / och deris siele
til salighed

Er Gud alsommetifse
hagde skafft Adam Da
ledde han alle diwz och
alt det som hagde lifff
til hanne/i blant huilke
der fantz inted som han
nem vor ligt/Da sagde Gud/det er icke
gaat atth Adam skall vere Ene Jeg skall
gøre hannen en hielperinde som skall al-
tid vare redebøn hoss handen ved hanne
Saa kaste han søffn paa Adam/De tog
men han soff ith reffben aff hannen och
fyllede steden igen met kød/och skaffte en
qwinde der aff oc ledde hende til hannen
Adā sagde strax disse ben ere aff mine bē
oc det kød er aff mit kød/Hwyl skall kal
lifff mandide thi hun er tagē aff sin mand
Gud sagde/Handen skall forlade fader
oc moder oc bliffue hoss sin hustru/oc de
skulle vare to i ith kød Disse ere Gudz
ord met huilke mandens oc quindens be-
gyndelse bescriffuiff/oc huorledis de kōme
til sammien/Deh for huad sag quinden er

skafft/oc huor stor kerlighed der skal være
i ecteskaff mellem hofsbonden oc hustruen

¶ Anden maade

Naar Gud følger icke ecteskaff til sam
me/eller icke kalliff der till/oc er der icke
heller hof/naar det skall ske som en talff
man och medlere / Da gaar det ille til i
framtidē som det pleger gerne at ske/ Det
giffuess oc her till kende i det Ath Adam
fant ingen hustrw før en Gud forsynede
hamne met Eue/ Strax Adam saa hende
da begynte han inderlige ath elske hende/
Oc han kende induertis visselige hof sig
self/ at hun skulle vere hans hustrwe for
di skall man lare vnge menneske/och alle
andre som ville giffuiff Ath de skulle ideli
ge bede Gud aff alt deris hierte Ath han
vil verdis till/at skicke dem ith gaat giff
termaall/ Der till raader och kong Salo
mon dem saa sigendis/ Hwiff och rigdom
giffuiff aff faarelderne/ Men en god for
synstig hustrw giffuiff all enist aff gud/
Saa daer Eua giffuen Adam til sin hustr
ue all eniste aff Gud/ Thi er oc ectes

skaff en mechtig stor ting vdi Gudz afsyn
En dog atz vnge vformstige menniske
(vdi huilke legemens begerelser haffue
offuerinact) tage strax huen de fonge le-
gemens løfte til/ Oc bede icke Gud om
en god stalbroder som dem kan vere nyt-
telig til liff och siel och Gud behagelig/
Det er icke gjort for vden sag och Gudz
euige forsyn At han skickede all eniste mē-
niskene til sāmen i ecteskaff/ Oc sagde all
eniste til de andre diur och creatur voper
oc formerer eder/ Oc leder icke mandkøn
till quindekøn blant dem til hobe fordi
er der oc inted ecteskaff emellem vskellige
diur och creatur Men han skaffte Adam
en hustru aff hans eget reffben/ oc ledde
hende til hannem oc gaff dem til hobe/ thi
at Adam begerde hende och gaff sit sam-
tycke fuldkommelige det til/ oc hun desli-
gest at de ville bliffue til hobe

✿ ¶ Tredye maade

Er hustru skafft saar de sag at hū skal
vere hofsbøden til hielp oc trøst i alle ting

a iii

serdeliff at hun skall fødte børn och oplere
dem erlige/ Det gøre de en i dag alminde-
lige/ Men siden Adam oc Eue fødte bu-
det Da. bleff mēnskens begerelse fuld aff
synd/ Saa at meste parten giffte dem mæ-
nere at de kunde fuldkomme deriff lege
miss løste oc wkyshed En at de gøre for-
bøn oc forster skyld/ eller at de skulle hiel-
pe oc trøste huer anden i all ting som det
vot først skicked aff Gud

❖ Fierde maade

Døner ecteskaff i kerlighed/ Thi at
hosbondes oc hustruens kerlighed bør at
vere alderstørst i blant all kerlighed Thi
der staar scressuit Ath manden skall for-
lade fader oc moder oc bliffue hoss sin hu-
strue/ Saa skall oc hustruen forlade fader
oc moder oc bliffue hoss sin hosbonde/ go-
de erlige folk holde deth oc saa en i dagh
almindelige

❖ Nu skall huer merke at der er trede
høde kerlighed tili Den første er Naturlig

Den andē er ecteskaffuis kerlighed / Den
Tredye kallis falsk kerlighed / Som er
at̄h elske rigdom / penninge / heder / stor are
eller piger / quinder / eller vnge karle och
mend vde ecteskaff emod Gudz bud / Na
turlig kerlighed han er emellem foreldrene
oc bōmene / mellem søster och brødre och
slectinge / Men Ecteskaffuis kerlighed
han gaar offuer de andre to / Oc han brē
der som ild / Han begerer ingen ting oc ey
helder atspø: nogen ting mere en sin hu
strwe / Och hustruē deslighest hosbondē
igen Oc den kerlighed siger / Jeg begerer
icke dit guld sølff eller penninge Oc icke
helder det eller det aff dig Men ieg beger
dig all eniste / och tinted vden dig

✥ De andre twende kerlighed de bege
re vel andet en det som de syness at̄h elske
Men ecteskaffuis kerlighed han vil haff
ue det som han elsker

Hagde Adam oc Eue bleffuit i deris
wskpldighed oc icke brødet Gudz bud / da
hagde det vered den alder beste och pper
a liti

ligst ting i verden / at bleffuit brudgom el
ter brud / Men den kerlighed er icke nu
saa klar och pur / som han vaar før / Thi
at hosbonden oc hustruene begære nu mere
at bruge deris legemis løfte med huer an
den en da / Der aff kômmer det / at ecteskaff
uis stat kan neppelige nu vere ren eller
blissue saar uden synd / Ecteskaff skeer oc
nu mange stedis paa det at mand skall
icke falde i større synd ❀ Der Adam
vor i sin wskyldighed / da sagde det vered
hannem gantke lath at foruaret sin iom
frudom och leffuit i kyskhed / Men nu i
denne verdens tid / Da er det neppelige
mueligt at nogen kan leffue i iomfrudom
eller kyskelige uden Gudz besynderlige
Naade fordi haffuer Gierken Gudz søn
vaar Hete Ihesus Christus budet men
niskene at leffue i Iomfrudom / Och ey
helder nogen aff hans heilige Apostle eller
Euangelister Och ey helder nogre andre
gode helgene som paa den tid predick
de her i verden effter hannem / Men de

prisede och loffuede Jomfrudom ganske
meget. Oc loffuede dem god och stor løn
oc glede i hiernmerige som harnem kunde
holde oc leffue erlige oc kyskelige. Huo som
kan icke holde harnem men haffuer begerel
ser til legemens løfte. Han giffte sig. Thi
det er bedre at h giffte sig en at h bændis
heer oc siden i heluedis pine. Dog er kys
skhed fast bedre om nogen hender at h faa
den gaffue aff. Gudz besynderlige naade.
Doctores i den Hellige scrift optenckte
trende merkelige gode ting om ecteskaff
meth huilke de ville foruare at legemens
begerelse skulle icke vete dødeligh synd i
ecteskaff. Høist fordi at h Ecteskaff regnes
dis da aff dem blant Sacramentene. och
Sacramente er en hellig tingis teger som
er aandelig hellig och enindelig. Ligeruis
som det sker met dobe. Dobe så prestene
døbe børnene meth. Han merker de hellig
ge och euige Gudz naade som indgydis i
legemet oc sielē til lige. paa den så døbis
oc renser hannē aff hans oprindelse synd.

oc gø: alting reen/ oc Gud: bolig i han
nem/ De aandelige ting ere fast ypperne
re/ en vduertis oc legemelige ting met hvil
ke de merkis Ecteskaff kallis aff somme
ith Sacramēte for det er en lignelse effter
den alder helligste och edeligste ting/ som
er guddommelig oc mēiskelig nature til
hobe fypelisse vdi Christo/ som S Poull
siger Ligeruiss som manden och quinden
ere to/ oc de ere to i ith kød Saa er Gud
oc mennisken en Christus/ och Christus
oc kirken ere ith legeme/ fordi er och ectes
kaff ith Sacramente / Ecteskaff er fordi
en god/ oc en stor hellig ting om det hol
liff tilbørlige / meth huess lignelse Gudh
merkiss/ thi at der han vor Gud da bleff
han oc menniske/ Oc der han vor i hiem
melen da bode han oc i menniske/ oc vaar
i dem/ saa skulle oc de som ere i ecteskaff
lessue effter hans exempel

¶ Her skulle alle acte och merke huor
megtig en stor hellig ting ecteskaff er/
Først Gud til loff oc ere som det haffuer

skicket/oc samviledis ath Ihesus Chri-
stus vor frelsere ville oc anamme mand
her i verden aff Jomfru Maria som oc
vor i ecteskaff met Josep och bleff alliges
uel en klar ren Jomfru / Och ath Gud
alsommectiste haffuer giffuit mennicken
dette store preuilegium ecteskaff / paa det
ath deris legemelige begerelser skulle icke
aldelis vere dødeligh synd thi de kunde
icke altingis vdsloekis i dem / Oc de ere
dødelige synder saa tit som de ske vden
ecteskaff fordi skulle de som ere i ecteskaff
offueruege deris ecteskaffuis store verdi-
ghed/oc hedre det hustruens skal gøre hos-
bonden tilbørlig veluillig tieniste meth
kerlighed / Oc hosbonden skall gøre hen-
de deslighest igen / De skulle oc acte oc be-
sinde ath de icke bruge deris legeme vbes-
quemmelige / for deris onde vbequemelige
begerelser skyld / Den ande gode ting som
er i ecteskaff det er ath Ecteskaff kallist
troens bond / Thi ath troen er ith funda-
mente och den ypperste ting i ecteskaffuit

Thi ath den ene loffuet oc giffuer sig den
anden/oc forlade alle andre ting/ Och de
son ere bebundne sammen i cetskaff de
haffue luet alle andre weye till for deris le
gemis begerelser/ Saa ath huer bōr siden
ath lade sig nøye met sin egen hustru oc
icke beuare sig met nogen anden qwinde
Hustruen skal icke heller beuare sig
met nogen anden mand saa lenge han leff
uer Gud alsō inectiste haffuer tilladet aff
sin naade/ ath de son ere til sammen i ec
etskaff mwe haffue legemelig velløst til
hobe/ En dog ath hustruen haffuer icke
hob til at føde børn/ dog met saa skeell at
det skeer erlige/ at de icke bruge deris løste
wbequennelige sammen son beest/ Her
maatte nogen spørge at/ Huad ord mand
skall bruge nor nogen vill giffis/ Denne
ting sker nu saa mangfoldelige oc atskyl
lelige i alle land Ath mand ved icke skōt
huad mand skall sware her til/ Det er oc
til fare ath skulle mand rettelige randsage
effter de rette ord son der burde at brugis

till/ Da vaare der mange ecteskaff till/ sō
icke met rette vaare ecteskaff Men dog er
ecteskaff alder mest i det aty de samtpcke
huer andre/ met hierted / O huor mange
ecteskaff skeer der nu alle vegne i verden
for vden de rette ord som det burde til/ ser
delis der som mange trwess oc nōdis till
aff fader oc moder for gotz och penninge
skuld aty de skulle tage den til ecte som de
aldrig hagde hw hierte vilge eller synd til
Oc mange twingis oc til met mact och
velde at tage den sō de gide huerken hørt
eller seeth/ Oc saadanne leffue siden meste
parten till hobe i had oc kiff/ sorg oc drø
welse/ oc hassue lidē glede oc løst til sam
mē i alle deris dage/ deriss siele til stor ska
de/ Det sker nu saa almindelige at det gō
ris icke behoff der om at scriffue Men ieg
befaler Gud det vnder huess dom alle løn
lige ting ere/ Beder fordi Gud altid Elch
han vill verdis til aty giffue alle mēnske
som giffis ville/ naade til at bede om den
som dem kan vere nøttelig til lif och siel

Disse ord pleger mand mange steds mest
at bruge naar mand gø: gifftermaal ieg
giffuer din min tro Somme stede sige de
Jeg er din/ oc du est min/ Somme mes
ne atth det er icke nock atth sige saa Jeg
tager dig til min hustru/ Eller ieg vil ta
ge dig til min hustru / Eller atth mand
siger ieg vil lessue oc dø met dig eller met
andre saadanne ord Jeg ville dog helst
døme oc sige effter den hw oc menig som
de personer haffue i hierted til huer anden
naar de giffuis till sammen/ fordi at det
skeer titth atth en giffuer en sin tro hemme
lige/ Oc tager oc siden en anden lønlige/
eller och obenbarlige / som mand en m
offte maa haade høre oc see atth det gaar
och saa til mange stede Jeg ved dog icke
om det er alt sandingen som der om sigis
oc scriffuis i atskillelige land oc rige Thi
tøckris mig atth det vaare itth gaat raad
atth forelderne larde oc vnderuiffde deriff
hørn tilforn Atth de icke blwedis ved atth
bede dem atth de ville hielpe dem til giff

termaall / naar de selffue begerde induer-
tis ath giffuiff. Forði at lige som daatter
eller søn blwess icke ved ath bede deris
førelde om kleder hwiss gotz oc anden sa-
adan ting / som snarlige slidis / fortheris
och forgaa. Saa skulle de icke helder bly-
ess ved ath bede om den ting som dem
selff ligger fast mere och større mact paa
baade till liff oc siel / som er om den per-
sone som de gerne ville haffue / oc actede
at lessue oc dø meth i ecteskaff. Saa gior-
de Sampson / Der han saa i en stad en
depligh stor høy pige som hannem vel be-
hagde. Da gik han strax til bage igen til
sine førelde och sagde til dem. Jeg saa en
deplig høy pige i den stad / och ieg er kar
ath hende / thi beder ieg eder att fly mig
hende til min hustru / och de giorde och
saa / alligeuel ath de hagde icke acted ath
giffte hannem da førelde skulle och lare
oc vnderuise deriss børn ath de skulle icke
giffue dem bort vde deriss samtycke ia oc
minde huerken lønlige eller obenbarlige /

Men der er dog mange foreldre diff var
saa haarde mod deriss børn/ och kwe och
true dem saa uskellige at de thaare huer-
ken tale oc mele eller sige dem deris blyst
eller vilge eller bede om det som deris na-
ture storlige begerer/ Och forelderne lade
dem opwoxe fast til alder (och lade dem
lenge gaa offuer deris tid som de gerne
giffis ville (po det at de kunde saa diff ri-
gere gifftermaall til dem/ oc for andre sa-
ger skyld som de selffue best vide En dog
ath gifftermaall burde icke ath ske for rig-
dom gotz/ eller penninge skyld/ Och der
offuer komme mange Jomfruer piger oc
møer i fald/ och i stor wanare oc skendsel
for deris foreldris forsmelse skyld / som
motte vel lenge tilforn bleffuit erlige giff-
te / om de motte songet den som de bege-
rede sø: at haffue meth are/ en dog de tor-
de det icke sige till fader eller moder saar
onde ord trw och hugh skyld
✿ Den Tredye gode ting som er i es-
tekræff/ Det er den fruct som kommer aff

eccteskaff (som) er bøn) Det er den merke
ligste oc ypperligste ting for huilken ecies
skaff bøn mest ath ske. Och doctores sige
at den fruct aarsager synden. Det er dog
icke nock at songe bøn i eccteskaff. Vden
de oc erlige oc tuctelige opfodis Gud til
loff oc are. ath laris oc vnderuisis Huor
ledis de skulle skellige leffue oc omgongis
met andre menniske. Ellers vore det all
enst inet Hegninge oc cristne. Thi ath de
fode bøn saa vel som cristne i eccteskaff.
En dog diss var at de icke lare dem huor
ledis de skulle loffue och are Gud deris
skabere oc frelsere.

Der ere oc mange som all eniste bes
gere ath haffue bøn paa det at de kunde
saa arffuunge til deris gotz och penninge.
Och somme ath de kunde haffue løst och
glede aff dem. Men de acte inted eller oc
en søpe ting ath Gud kunde ske loff eller
are aff dem. som dem burde aldermest at
gøre. De tencke oc besinde ath Gud ha
de giffuit dem samme bøn. paa det at de

skulle erlige opføde tucte oc lære dem ath
elske Gud deris skabere och frelsere offuer
all ting / och deris ieffn cristen som dem
selffue oc leffue cristelige mod alle effter
Gudz bud och vilge

23 Der er oc mange foreldre (diss var)
sø ick selffue vide Gudz bud ord / Huor
ledis skulle de da kende deris børn dem
eller lære dem erlige oc skellige ath leffue
mod Gud oc deriss ieffn cristne sø Gud
haffuer budet dem / Der haffuer vared
stor høft mange stedis diss ver / her til da
gis blant Bisperne oc sogne prester / som
burde ath lære deris vnder sorte oc sogne
folk Gudz budord oc den hellige tro / Oc
andre saadanne merkelige ting som høi til
deris sielis salighed / Ath de kunde siden
frandelis lære deris børn dem Huorledis
de skulle leffue mod Gud oc menniken /
Hwo dem ick vide eller kunde / de lære
dem en nū oc spørge dem faare aff dem
som dem vide Thi at den alsomnectiste
Gud vill haffue strengt regenscaff paa

den yderst domme dag aff alle menniske
huorledis de haffue opfødt och latt deris
bøn ath leffue oc tiene Gud/ Acter dette
vel fordi alle som ere i ecteskaff/ ath i in-
geledis forsøme ath erlige opføde oc lare
ederst bøn at tiene oc fröcte Gud/ oc leff
ue tuctelige oc erlige blant alle crifne mä-
niske / baade fattige oc rige / lønlige och
obenbarlige

✠ Det er tusinde folt bedre gjort en ath
i ginge barfötte til Rom eller til Iherusa-
lem til den hellige graff/ eller til Sancte
Jacob i compostelle / eller till nogen an-
den stor hellig sted eller long pilleggrims
reyffe/ Thi at der er ingen gerning Gud
mere tacknemmelig/ Och föreldeerne mere
nöttelig oc bönnene mere gaffnlig oc salig
til siel oc liff/ En ath bönnene rettelige la-
ris och tuctelige opfødis/ Thi de bliffue
da deris föeldre en reth vey till ath kom-
me til hiemmerigis rige/ som den haffuel
erlige opfødt Gud til loff oc are

✠ Ligeruis som föelderne kunde förtient

173
174
dem hiemertigis rige paa deris bøn / Saa
kunde de oc alder snarist fortiene dem den
euige heluedis pine paa dem / om de spode
dem forsomelige och werlige op / Vden
Gudz frøct oc god lerdon
✿ Forelderne kunde ingen slemmere / ska
deltgere / oc whøfligere ting gøre mod der
ris bøn / en atth de spode dem forsomelige
op vden twæt och are / Det skeer naar de
stede dem til atth lare atth suerge oc bande
oc bespotte andre / oc tale whøffuiske ord /
oc atth quede whøffuiske viser / Oc lessue
effter deris egen onde vilge / Och giffue
dem aarsage til atth bliffue hoffmodige ba
ade i hw oc hierte och deslighest vduertis
met gerningerne / Det skeer naar forelder
ne lade dem strax gøre subtilige kaastelig
ge kleder men de ere smaa / och faa dem
hwer oc bonit paa met span / knappe / spær
ger / fiedre eller andre saadanne smicke /
Oc binde dem kniffue oc taske paa sideo
meth huilke sticke oc andre saadanne wil
børlige ting och hoffmodige klededone de

locke oc drage dem til verdens forfengeli-
ghed Oc til stor hoffmodighed/ oc til athen-
elcke rigdom/ oc stor heder oc ere/ Det gø-
ris icke behoff at lare eller gifue dem naar
sage till saadanne sticke met kleder eller
anden ting thi ath bor onde nature er alli-
geuel nock tilbøpelig til synd och ont/ och
til hofferdighed / ath man skaa icke lare
dem det i deris ungdom. Thi de lade dem
siden tække naar de opwoxe/ ath de ere be-
dre en andre menneske fore de ere for saa
hoffmodelige kaastelige och kreselige op-
fødde Gud bedre de foreldre det/ som saas-
dant gøre oc tilstede / Ath deris børn saa
opfødte och lare i deris ungdom / De
haffue fast mere omhw for deris børns
arme dødelige legeme/ En saar deris dy-
rebare kaastelige siele som Guds søn igen
løste fra dieffuelen met sin haarde død oc
pine/ Oc samme siele skulle met retie leff-
ue ewindelige i hiemmerigis glæde/ Dem
forkaste de ofte saa skammelige met de-
ris store forsamelse

87 Tencker her paa i gode foreldre som
haffue børn. Och acter den store ewige
skade som de kunde faa der aff at de icke
opfødis tilbørlige

Forelderne skulle och acte och besinde
den store skade / och det megle onde / som
der kan ske i blant den menige almue.
Och i blant alle gode christne menniske i
samtidens for de haffue icke erlige opfødt
deris børn. Thi ath mange / diff ver som
ere ille opfødde vnder trycke de fattige
met mact oc velde. De somme gøre man
ge vdhørlige skammelige och forbannede
slammige gerninger / met hord / mord / forres
deri / tyffuert bedrageri / och andre werlige
fücker for hvilke der senger oc mange aff
den werlig død / och bliffue hengde / stepl
de / oc halssbugne / den selff til skade skend
sel och skam. Och deris foreldre til stor
blysel sorg oc drossuelse. Och da angre
deri ath de haffue icke opfødt samme der
ris børn meth tuet och ere / men de baare
smaa oc gaffue dem icke aff riset naar de

biøde/ Men det er da for sille at tencke
der paa/ for de ere da skammelige boite oc
døde/ oc de side selffue igen met swar sorg
oc drøuelse saa lenge de leffue Her om ta-
ler Salomon och siger Hwo som spar ri-
ser han hader sit barn/ Oc huo som elsker
sit barn han reffser det idelige/ Mand si-
ger oc almindelige/ At riss gø: gaat barn
Salomon siger oc saa igen/ Er det saa at
du slar dit barn met riss da frelser du
hans siel fra heluede

For di er den tredye gode ting i ecteskaff
som er at føde børn/ Den alder ypperste
oc beste ting der vdi/ Om forelderne ville
opføde och affue deris børn rettelige och
erlige Gud til loff oc are/ Och icke mere
elske deris dødelige arme legeme/ en deris
dyrebare siele som skulle leffue til euig tid
i hiemerige/ Saa forlouis oc forelderne for
deris skyld icke all eniste de synder oc vel-
løst sø de haffue samme i ecteskaffuit. Men
oc alle andre deris synder som de giorde/

¶

Vaare icke den falske k   belige / oc wbes
quemmelige kerlighed / som saa p  ckelige
forblinder deris hw   hierte och sind at   de
mere el  ke deris b   nis liff / en deris siele
oc wille icke strasse dem naar de b   de

   Der fore kunde forelderne icke snas
rerre och wissere foruerffue dem helssuede /
en paa deris egne b     Naar de fors  me
at   lare dem rettelige oc erlige op / oc at  
tiene Gud och lessue effter hans budord
och vilge hwad hulpe det och forelderne /
om de en fastede dem selssue i hiel / oc ba
de och vogede nat oc dag / och l  be fra en
kirke til en anden / at   h  re alle de messer
som der huer dag sagdis / och fore manige
pillegrims regser fra it   land til det an
det / Oc lode lese oc siwonge mange wigi
lres Eller oc gjorde andre saudanne ger
ninger / som dem t   te meget gode oc k  
astelige at   vere Thi Gud wil icke sp  r
ge dem der om at i deris d     time naar
de skulle d   / Oc ey heller paa den yderste
domme dag Men han will kressue oc eske

deris bønns siel aff dem som han haff-
uer giffuit oc besalet dem/ at opføde lare
och tage vare paa/ Det bewis is klarlige
met Gudz egne ord som der staar Luce
i det xviij cap / I Iherusalens døtter/
gredet icke offuer mig/ nē offuer eder selff
ne oc eders bøn/ De dage skulle komme
at i skulle si/ Salige ere de so icke fød-
de bøn/ Oc de byst som icke gaffue ath
di/ Huo? saare skulle de da saa grede och
vene dem/ vden at dets fordommelse kom-
mer/ dem da paa halff/ saar deris bønns
skyld som de haffue ille oc forsomelige op-
født/ Thi ath hagde de icke haffte samme
bøn/ Da hagde de en saete bleffuit salige
Handelige disse/ Gudz ord burde met ret
te fast oc inderlige ath leggis paa alle de-
ris hierte som haffue bøn/ Ath de kunde
altid haade aarle och sulde/ Acte ac tencke
paa deris bønns sielis beste oc salighed/
och lare dem ath tiene Gud/ oc leffue et-
lige och cristelige meth deris ieffn cristne/
At de fattige bøn bleffue icke saa ynckes

lige forføinede oc ille opfødde sonj de mo-
gore diff ver mange stede/ Thi ligger for-
relderne stor mact paa / ath de idelige och
daglige befinde och acte hwad deris børn
haffue mest behoff paa sielens vegne / och
siden po legemens vegne forelderne skul-
le och acte ath deris børn er ith kaasteligt
klenodie oc dyrebar liggende sa som Gud
haffuer giffuit dem / Oc ath de skulle tage
det weil vare hiet alsomstørste flit oc god
tilsyn At det icke tagis oc stielis fra dem
aff dteffuelen / verden / oc legemed Thi at
Gud vil kressue samme liggende fre gant-
ske strengelige aff dem paa den yderste dø-
me dag / Quinderne skulle fordi mest tenc-
ke her paa / Ath de skulle icke da sige Sa-
lige ere de som icke fødte børn / Eller och
Væ mig / Væ mig ath ieg saa skammelige
och ille opfødde mine børn vden Gudz
frøet och redsle / och vden tvæet och are /
Och lod dem haffue deris egen vilge /
Oc straffede dem icke naar de brøde saar
deris tvæet

✿ D huo: hellig oc en god salig stat er
ecteskaff om han holdis reth och tilbørlig
ge / Och det er en ynckelig och arm stat
om han holdis ilde och wtilbørlige / Vile
huert menniske fordi dette acte och besin
de / Da skulle der somme icke saa lettelige
giffte dem som de gøre / Och tencke en
føye ting der paa at de ville lessue erlige
Mange giffte dem nu mere at de kun
de bedrissue deris legemis wbequemmelis
ge løfte / En de gøre at det skall komme
Gud til loff och are och deris arme siele
til salighed / Huo som kunde dette vel ac
te Da skulle han helder holde sig i kyske
hed oc Jomfrudom om det vaare hānem
mueligt En at han skulle giffte sig Men
der er icke mange som haffue den gaff
ue aff deris egen nature Vden Gud giff
uer dem besynderlige naade der til / Thi
gøre de gantske daarlige som nøde ellet
locke deris børn i Nynne closter / men de
ere smaa och vnge / thi de vide icke om
Gud vil vnde dem at lessue i Jomfrudom

Thi atth alle menniske ere skjøbelige och
tilbøplige til onth aff deris egen nature/
Vnge menniske som ere ille opfødde de føl
ge gerne effter legemens løfte/oc acte det
ringe atth de det gøre Men Gud som in
gen ting kan skjulis faare seet oc acter det
gantke skjølige/De vil der offuer retferde
lige døme vden de omuēdis oc bedre dem

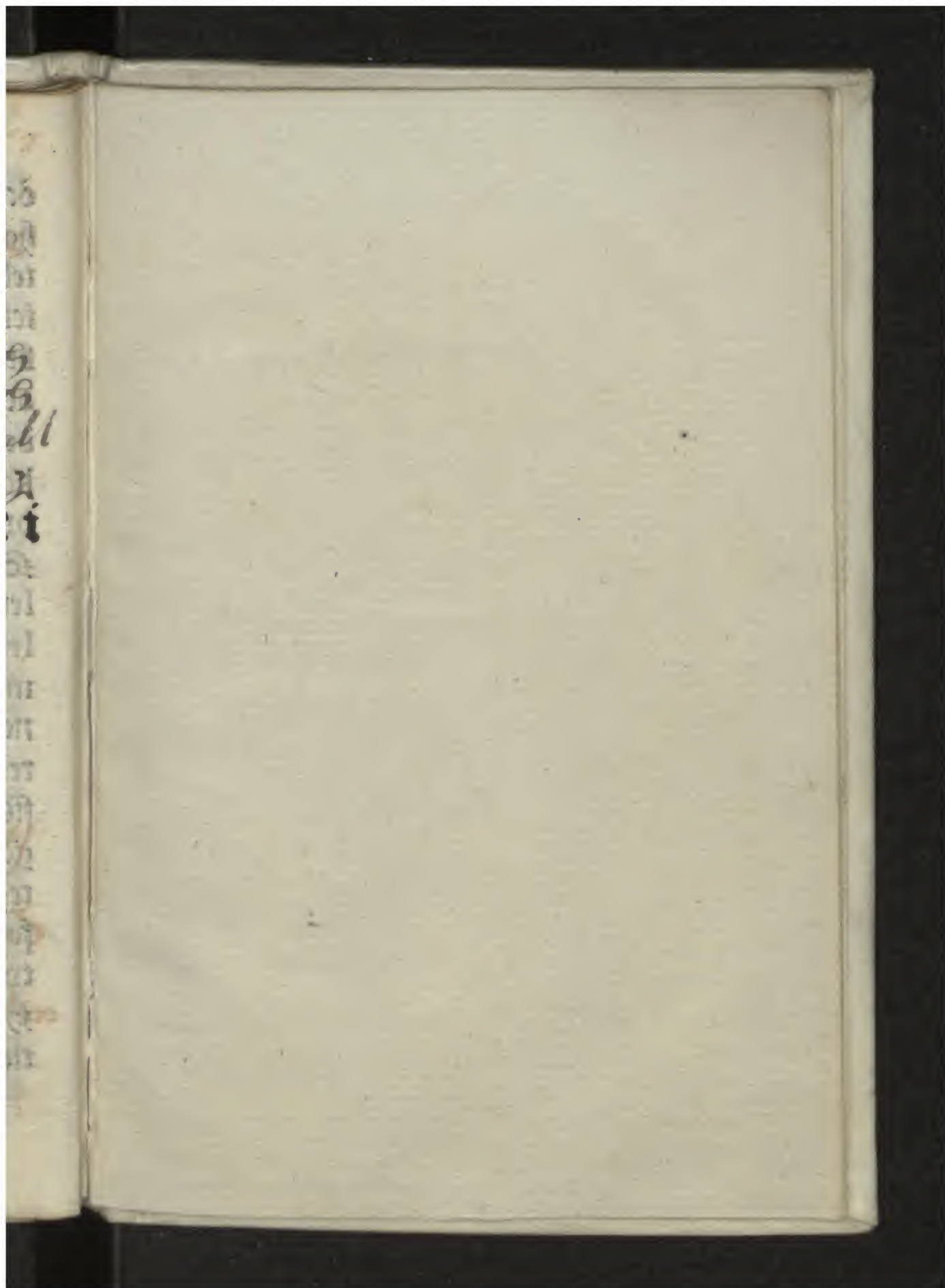
En swm oc besworing her po

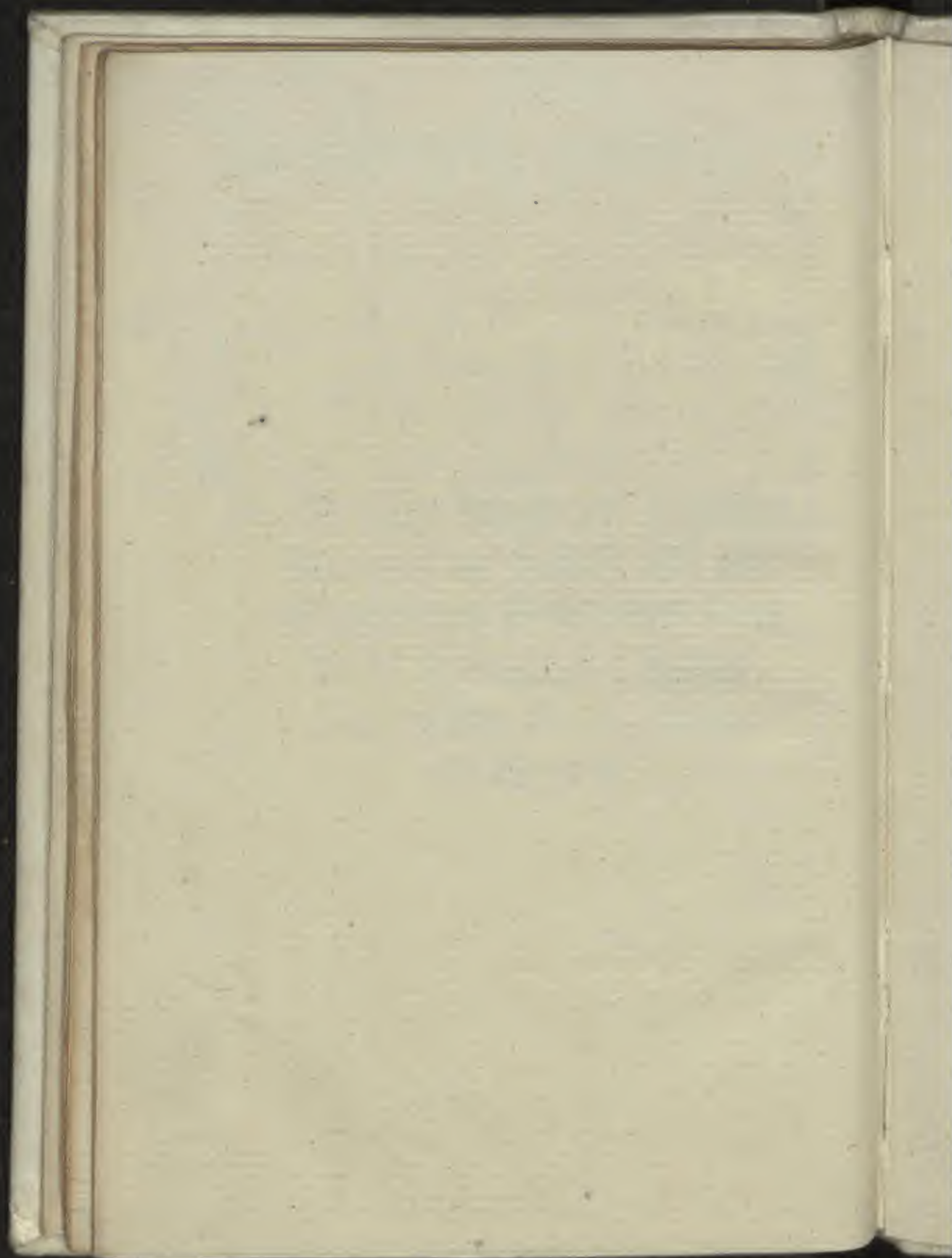
✠ Ville alle mend oc qwindes som are i
ecteskaff/gøre ret penitētz/ bod oc bedring
faar deris synder/De foruerffue dem mi
skundhed oc naade aff Gud/ oc siden dø
salige och faa Gudz rige / Da skulle de
først selffue tro atth vaar Herre Ihesus
Christus gjorde fyllest for alle deris syn
der oc vill gerne gøre dem salige aldelis
forgeffuis vden deris egen fortieniste (det
skulle de oc lære deris bøn) De skulle oc
legge all deris vind och slit der paa/ aff
all deris mact oc formwe At deris bøn
rettelige opføddis och lerdis till atth ticne

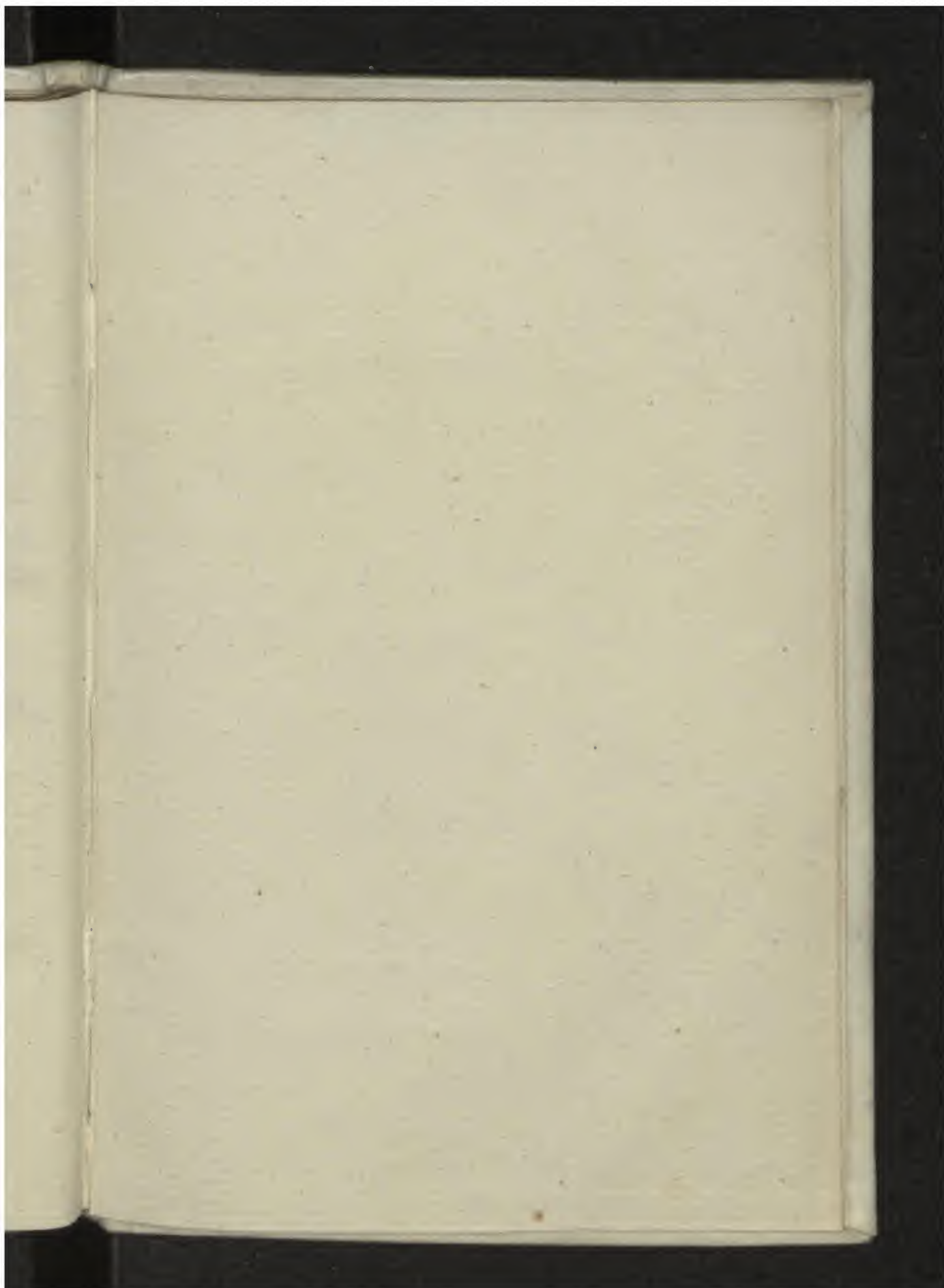
oc loffue Gud / Oc ath bede hannem ath
han ville giffue dem det / som dem er nõt
teligst til liff oc siel ❀ Kunde forelderne
icke selffue late oc vnderuise dem i Gudz
budord oc i anden god lerdoin Da skulle
de nyde oc bruge andris hielp der til som
det kunde gøre / Och spare der huerken
kaast eller penninge paa / Det er fast be-
dre gjort / oc mere tacknemeligt for Gud
En ath de skietede altere / messer kirker el-
ler kloster eller anden Gudz tieniste / el-
ler at de lode lase messer psaltere siw psal-
mer oc mange Vigilyes / Thi ath bömes
ne ere de liwss som skulle liwssse deris for-
reldre her paa iorden men de leffue / Och
siden i det euige liff for vden ende / Alle
gode cristne menniske som ere skickede i ec-
teskaff / betencker oc acter disse forscressne
saa ord oc artickle vel / Och opføder och
twæter eders böyn erlige Gud till tieniste
Hvilken ske loff oc ere aff alle sine crea-
ture euindelige for vden ende Amen

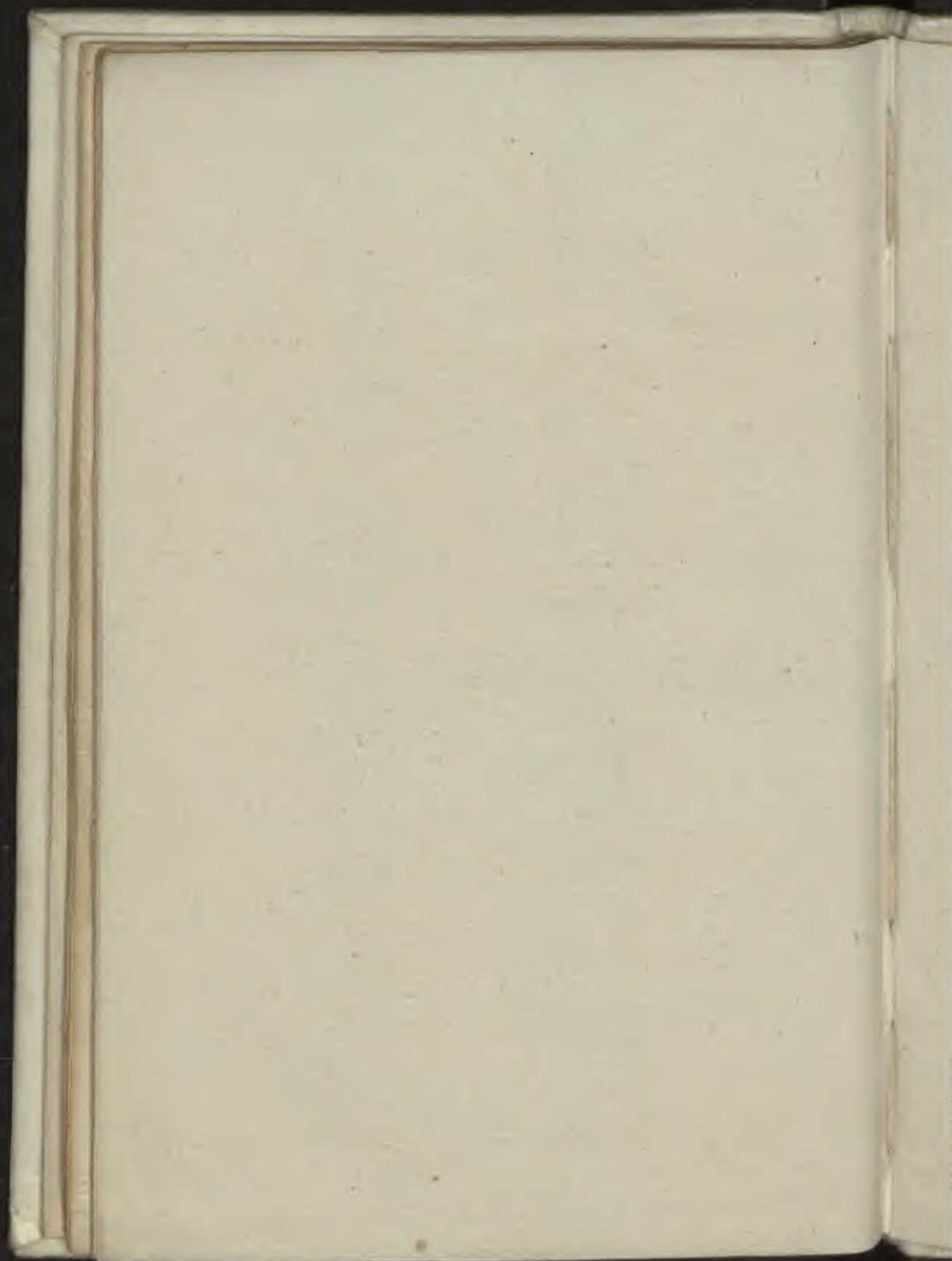
Handwritten text in a cursive script, likely a preface or dedication, mentioning 'Guds bogen' and 'Guds ord'.

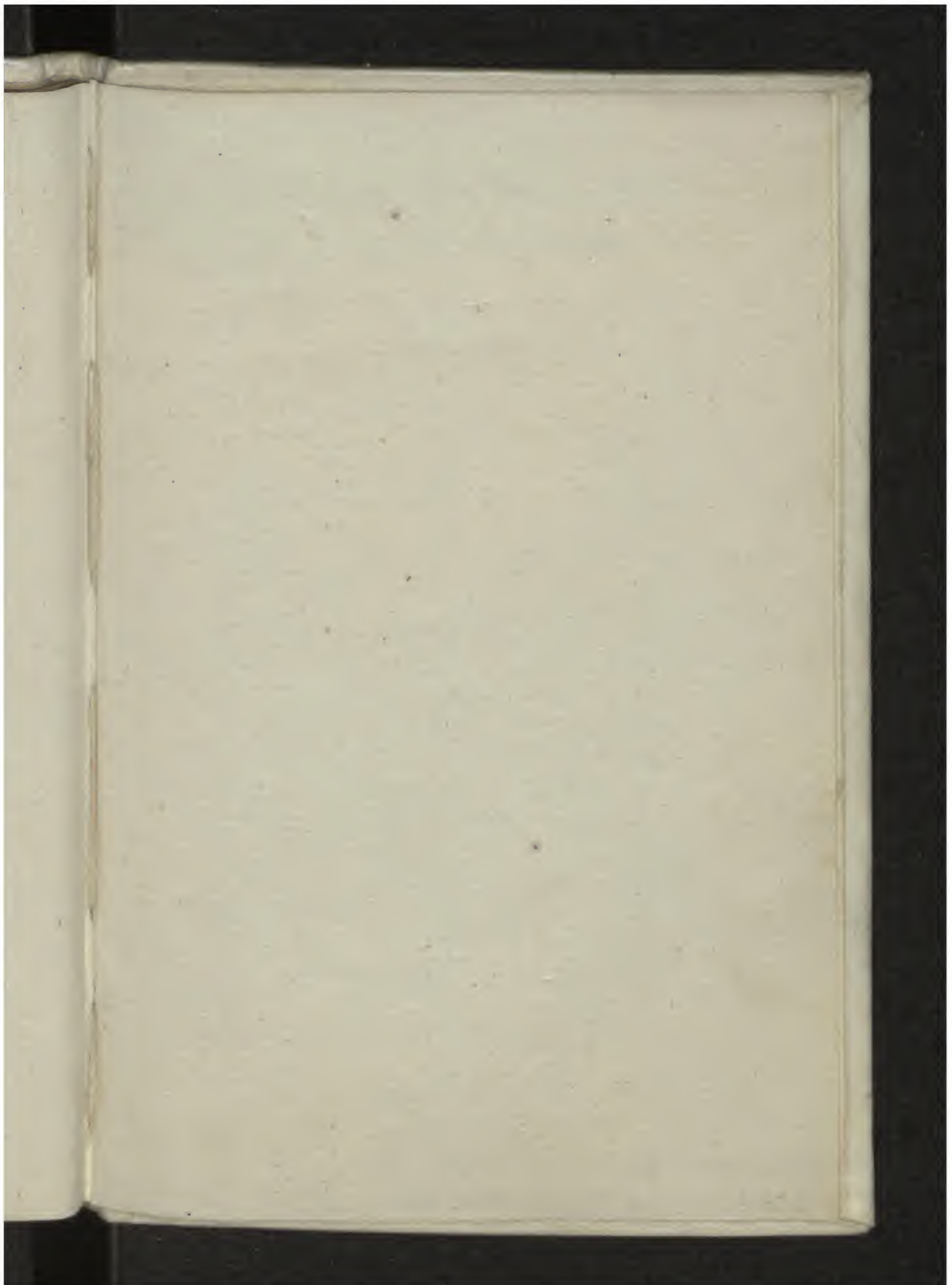
*** Denne bogh er prentet i
Andorp oc rettet af M:
Christiern Pedersen som
baar Cannick i Lund
Aar effter Guds bygd
M D rri**

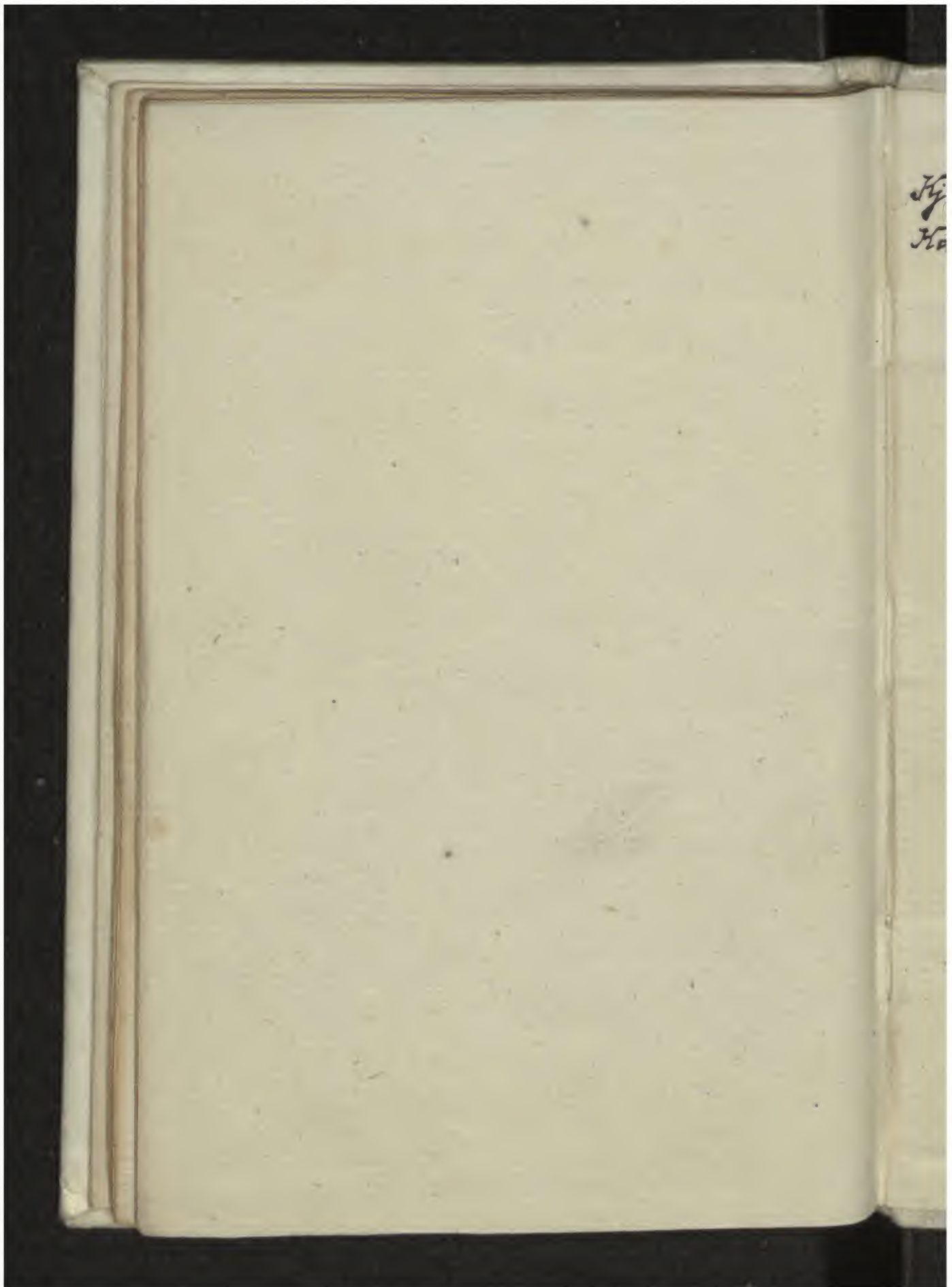

Kjøbt paa Biskop Skov Rørdams Auktion.
Katalog Side 25 N° 599. - d. 5 Oktober 1910. -